

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Inundatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A esse animalia: sed cur Gallum Leones vereantur, non posse nos à materia sensu rationem assignare, sed à superni tantum ordinis contemplatione: qua scilicet, præsentia visu solaris virtutis magis Gallo infusa sit, quam Leoni concessa, quod ex eo conjectare videtur; quod exploratum omnibus est, applaudere illum hymnis surgenti Soli, quasique jubar ejus ad vocare, eo præfertim tempore, quo ex medio Antipodum cœlo digressus ad nos deflectitur. Affirmat etiam solares quosdam Angelos in Galli effigie nonnunquam apparuisse, qui cum in se fine forma sint, nobis tamen, qui sumus in certam effigiem informati, forma le preditos ea videndos exhibuere. Contra vero Dæmones nonnunquam Leonina fronte viros, qui objecto Gallo repente in auras evanuerint: quare solent etiamnum diebus his superstitionis ejus studiosi, gallinaceum pullum in pelliciendis eis confiliis causa premaçtare. Ad hæc tradunt Græcorum nonnulli, qui doctrinam Ägyptiorum sequuntur, animam Cecropis, quem in Leonem transmutatum credebant, immolatis Gallis gallinaceis, characteribus quibusdam subscriptis evocari, seque illam eis ostendere: quod tamen esse ludibrium Aeneius Euxitheus affirmat, Dæmonesque ita nos præfigiū fallere contendit. Quod vero Dæmones, qui

B Leonina fronte apparuerint, objecto evanescant Gallo, inde procedere dicit Proclus, quod in eodem ordine constituta, quæ inferiora sunt, superiora semper vereri coguntur. Quemadmodum plerique viri, dum virorum divinorum imagines intuentur, hoc ipso aspectu verei solent aliquid turpe perpetrare. Lucretius vero ex secta sua præceptis ait esse:

— *Gallorum in corpore quedam.* —

Semina, que cum sunt oculis immissa Leonum

Pupillas interfodiunt, acremque dolorem.

Prebent, ut nequeant contra durare feroces.

Mirum vero quod veteres observarunt, Leonem etiam herbam ita nuncupatam, quæ surculis sele circumPLICANDO plurimum nocet, Gallum ita abhorre, ut si puella a dhuc intacta, menstrua tamen, nuda passis crinibus leguminum segetem circumeat, Gallum in manibus habens, exarescat græm id, prorsusque deficit. Id qualecumque est, à Democrito tamen traditum est, ut afferit Sotion. Sed qui alieniores à superstitione sunt, arcanamque naturæ vim quandam contemplantur. Semina ajunt C Galli sanguine contingi debere, hæcque ita sata ab Leone herba nulla postmodum injuria affici.

INUNDATIO. CAP. XIII

Incrementum vero Nisi, quem Num Ägyptiaca lingua nuncupant, quod apud nos significat. Novum atque recens, ostendere cum vellent, Leonis identidem hieroglyphicum faciebant: quippe cum Sol Herculei Leonis terga adit, Nili diluvium excitat, duplumque recentis aquæ Sole in eo signo commorante sepius exundat; quæ vis aquæ per spatiofam Ägypti planiciem late diffusa, solum ea fertilitate gravidum reddit, qua non ipsi tantum indigenæ sibi alimenta colligunt, sed magnam orbis partem fame levant. Propter eam vero aquarum redundantiam, quam Leonis beneficio consequi se quotannis experiuntur, institutum est, & apud gentes omnes uno jam consensu receptum ut canales, tubique & siphones, qui aquam eructant, per terebrata foramina in Leonina capita ad id locis opportunis adsculpi solita, aquam immissant, quæ inde ex Leonis rictibus evomi videatur. Quia ratione autem capita ea Leonum in simis præcipue constituenda sint, quoque ordine disponenda, atque, ut ea tantum quæ contra columnas fuerint, perterebrari debeant ad canalem usq; qui cœlestem

D aquam ex tegulis excipit, reliquis inter hæc solidis, uti qui cadit vis aqua per tegulas in canalem ne dejiciatur per intercolumnia, neve transeunte perfundat, sed ea tantum, quæ sunt contra columnas, ex ore ructus aquarum emittere debeat, Vitruvius late docet. Observaverat siquidem is, aquarū redundantiam per Leonem apud Ägyptios significari, atq; hoc in omnibus antiquorum & difficili fieri possim viderat. Et ut semel dicam, fontes & aquarum tubi, qui ab aqueductibus quibuscumque prominabant, Leonis figuris ornabantur: ut qui fons admirabili opere Viterbiæ antiquam hanc disciplinam ostentat. Et ut alia dissimilem, Romæ in Area Lateranensi Leones duo sunt nigri lapidis ante aeneam M. Aurelii statuam positi, qui dubio procul fontibus inserviebant. Indicia sunt ora perterebrata in a dæpto rictu, & inferne foramina in guttur usq; immissa, & inter pedes pro pectore canaliculus excipiund: aquæ dimittund:q; intercavatus. Tale aliquid observavi in agro Brixiano extra

B portam

portam Orientalem ad secundum lapidem, ubi juxta viam, quæ tota magnis aquarum rivis atq; di-
vortiis instructa est, Leo marmoreus antiquissimi operis, utris instar inslatus, rictum eodem modo
ad aquarum effluvium patefaciebat. Sed neq; in iis tantum, quæ ad aquam evomendam pertinent,
Leonum effigies apponi consueverunt: verum etiam propterea quod Leo, cœlestis ille, inquam, ape-
rire claudereq; videtur aquarum cataractas. Atque in hæc usque tempora nunquam antiquata est
veterum confuetudo, ut ostiorum clausuræ, claves, annulique foribus affixi, Leoninis rictibus or-
nentur, quod apud Aegyptios facitari solitum ait Theon in Arati Commentarii: quamvis quod ad
ostia pertinet, ad eam de qua superius dictum est, custodiā potius respicere, quam ad aquarum flu-
ctus, crediderim. Illud non omittam, quod Horus Apollo tradit, in supplicationibus pluvias ex-
poscentibus, plerisque in locis Leonum ora vino proliui fuisse morem. Sed advertendum est vul-
gatos Hori codices hoc loco depravatos esse.

SEMEL TANTUM ENIXA. CAP. XIV.

Cum vero persuasum haberent Aegyptii, Leænas semel tantum in vita parere, id quod cum Hero-
doto plerique alii prodidere: mulierem itidem, quæ unius tantum filii mater fuisset, per Leæ-
nam sculptam significare consueverunt. Et in hanc sententiam Esopi fabula veteribus scriptoribus
approbata. Cum Vulpes Leæna fecunditatem suam objiceret in generositatis commendationem,
illam vero inceleret, quod & semel in vita, & unum tantum pareret: Leænam respondisse, se qui-
dem semel & unum parere, sed eum Leonem. Hujus raritatis causam plerique reddere commenti
sunt, eamque potissimum adinvenere, quod catuli in utero jam unguibus obortis matricem discin-
dant, edicq; partum, ea unguium acie in enixulacerata: vel quod una cum primo partu locos amittat,
quam deliram esse fabulam Aristoteles asleverat, easq; vel quinque vita parere, quod explorave-
rit in terra Syria, demonstrat. Primum enim quinque, ac per annos singulos uno subinde pauciores,
donec ad unicum, & mox ad sterilitatem declinaverint, in qua reliquum vitæ spatum degant. Alias
magna ex parte geminos: quod per longam annorum seriem Florentia experimento compertum
est: sed quum plurimum sex, nonnunquam etiam unum. Philostratus affirmari ait à rerum peritis, ter
eas tota vita parere: primo quidem tres, mox duos, inde unum: visam tamen aliquando Leænam, quæ
oculo utero gestarit. Sed enim quam Philosophi rationem raritatis hujuscem in pariendo conati sunt
invenire, Basilius Magnus ad providentiam Dei refert, cuius imperio factum sit, ut animalium ea,
quæ facile capi possent, longe essent ceteris fecundiora: quo circa tam Lepores, quam Damæ, quam
etiam Oves, fere sepius & geminos pluresq; pariunt scutus, ne genus deficit feris iis, quæ sanguine
gaudent, carnivoraq; sunt. At ea quibus pro cibatu cetera sunt, certum est longe minus fecunda-
sse: quapropter ait, Leonis vix unius Leæna mater evadit, quæ quidem raritas pariundi, cum non alii
animalium generi certius contingat, merito Aegyptii, quod in pluribus accidit observantes, semeli-
param per Leæna hieroglyphicum ostendebant.

CLEMENTIA. CAP. XV.

Præter hæc alia quoque super Leone hieroglyphica inveniuntur, quæ quoniam apud eos non
reperi, qui literas hieroglyphicas interpretati sunt, sed potius observatione inventa mihi viden-
tur, breviter attingam. Ex iis clementia est, per quæ Leonem b & substratum hominem, ita tamen ut
Leo sit incolus, significatur: propterea quod infestissime solicitatus ab homine Leo, dummodo sit
intactus, non unguibus eum lacerat, nec ulla injuria afficit, sed quatit solum, atque ubi ita perterrue-
rit, dimittit, quod ita Ovidius scribit:

Corpora magnanimo fatus est profuisse Leoni.

Ad hujusmodi significatum non frustra vidimus in Severi Pii August. numo simulacrum mulieris,
quod Leoni exporrecto insidet, manu quidem una hastam terræ affixam tenens, altera fulmen quasi
abjiciens, non autem in jaculandi gestu, cum inscriptione hujusmodi, INDULGENTIA AUG. IN CAR.
neq; quidquam aliud legi potest.

CASTIGATIO. CAP. XVI.

Præter clementiam, inesse Leoni castigationis etiam judicium, ex eo didicimus, quod traditum
ab Eudem citat Alianus, Leonem, Ursam, & Canem eodem contubernio à magistro quodam-
alitos

Esopi fa-

billa.

Sic Plin.

lib. 8. c. 16.

b Sic Plin.
Leoni tan-
tum ex fe-
riu clemen-
tia in sup-
plices, pra-
femini par-
cit.

Ibidem.

Severi Pii

Aug. na-

rum.